

Sulh

Toprağın mesafate açılması
 Dağların mafsalları gevşemiş
 Ağrısı durmuş eski dünyamız.
 Koca gölgeler yatmış yorgun derler gibi.
 Güneşin gözü dalgın.
 Sükûh içinde yığın kut'alar
 Ağır ağır uzaklaşıyorlar.
 Sulh var bu dünyada.

geçmiş ararken elmas niçin
 Hendeni geçmişin aratı sırım ararken
 geçmişin kendisi sırım ararken

Hatırda mı son seyahatimiz?

~~Hatırlıyor musun o agosto geçişini?~~

~~Yahuzdek yolunda kaptanımız semide~~

Hendesi sevmede akrederken huzuremiz
 Dehşetle sezdim boşlukta rahneler ucan

Saman yolunu yiyen karanlık maddeyi.

Bekledik. Ve birden şahaplar akmağa başladı.

Kırıldı göğün ^{mükemmel} sükuti aynası,

Geminin ^{diş} dişlerinden yıldız ağlara sarıldı,

Notta ^{âlemler} gıvımlar parlayıp yaklaştılar.

Yaklaştıkça bünyürlerken döne döne

Hatırlıyor musun

Naml soyuldu alev kabukları

Ve cehennem gibi yandı çehidokları?

Naml sayısız yıldız bulutları

Ürperdiler, nefes aldılar,

Ve deniz anaları gibi açıldı kapana

Reddiler feğanin uzak sularına.

geçmiş yıldızları dalgaları
 dalgaları yıldızları içinde

Hatırlıyor musun o ağustos gecesi
Nasıl in filâk etti bütün kainat?

Sindi sulh esiyor arta kalan dünyamızda
Fakat bu sulh devlerin sulhudur.

Kehkeşanlar ve mevsimlerdir nefes alan,
Vücutlar değil.

Maddedir ferahlıyan

İnsan ruhu değil.

Bu sulh dünyasında can yoktur

Ve âşklar işi isim havada uşusurlar

Gecedem kurtulan delik desik rüyalar gibi.

Londra 1951. Kamunusani.

Aşk zîni

Sana yukarda rastadım, büyük şehirde
Asren cam ~~sarı~~ ve selik sarayları gibi
Saf güzelliğin öz münesi güzelliği idi
Ve sen asren sancıydun -

Asren sancı , g
gözü ~~görün~~ geniş caddelerinde uçan tayyareler kadar
Kısa Sürat ve zeka ~~güzelliği~~
Kılış oynatan projektörler içinde faniyet
Seneler yazıyordu kozmik sualar yel
Suyulduk ve medeni bir manzara belirdi
Tarihin medeniyetini çehit zikilleri -

bu derine in

Derine in ki Tarihin dalgalara
yürüdüğü mütem hendeşi
yanaklarında asren zaman ^{güzellerini} ~~güzelleri~~
ve hüzünlü titreni ^{ruyun} ~~ruyun~~ ^{de} ~~de~~ ^{bir} ~~bir~~ ^{taslar} ~~taslar~~ ^{gibi}
bu halkalarla ~~gibi~~.

Şimdi o sessiz ^{çöller} parlak makineler durdu
Teellere nizamın ^{çöller} ~~çöller~~ ^{ruyun} ~~ruyun~~ ^{de} ~~de~~ ^{bir} ~~bir~~ ^{taslar} ~~taslar~~ ^{gibi}
Ve yakışını odun atesini ^{ruyun} ~~ruyun~~ ^{de} ~~de~~ ^{bir} ~~bir~~ ^{taslar} ~~taslar~~ ^{gibi}
İhtiyar insanlar yaklaşıyor ^{ruyun} ~~ruyun~~ ^{de} ~~de~~ ^{bir} ~~bir~~ ^{taslar} ~~taslar~~ ^{gibi}
Kişi kuskun , kişi hasta , kişi sadece müstessis

bu derine in

insan beynin yaratışı
Cam selik sarayları gibi , fizik tayyareler gibi
sıhhi ayınlar gibi müstabil değiliz
Dillanımız köklerimiz var
Derine in ki ke serbes değiliz
Kosmeseği

Ufukta otur gecen

Yollar bir an kararsızın

Sonusu gene ayuluyorlar

Ayuluyorlar fakat bir gün batacaklar

bu derin in

Batacaklar derin sulara

Yıldızları eridiği bir akşam

bu derin in ^{Bir toz bulutun mükemmel uzayının}
^{Kimliğinde uyku madde}

Nebülalar birbirinden ayuluyorlar

ve boşlukta karantelik maddeleri yığı yığı birijiyorlar

Birijiyor ve ihtiyarlıyorlar

Ta ki derlesiz ve ihtiyarlıyorlar

Ölümün kuyusuna düşene, ufukta solana kadar.

~~Ölümün kuyusuna~~

Biz de varlığın tahtesizliğinde tozlanıp birijiyoruz

Zaman yamasında yunatıyoruz

Çiğ gibi birijiyoruz tozlanıp ^{ve soluyoruz} ^{göğlemin ayn} ^{madde} ^{lehasız} ^{etis} ^{genen boşlukta}

bu derin in

ayular gemiler batır

Derin in derin in derin in ^{genen boşlukta}

Ayular nebülaların arasında ^{madde} ^{lehasız} ^{etis} ^{genen boşlukta}

Yeni nebülalar belirdi ve doldurdular

ayuluyor korkunç boşlukların

bu derin in

Sökte bir sözün, çatal kuyukla bakıldık ayuluyor
bu derin in

Fikrilerin bulamık, yorulma, ağı

Arın havalanım, riyazi sarayların söreniyoruz

Gördüğümüz derin bir mağara

Kimde itahların karantelik kankalar
ki kana batan abidenssi kemikler
Beyaz seplak

Yüzünüzün mağarınızda
Fesğiniz ki şifride yazılmıştır.

Ve bir yeraltı ormanı oluyor.
/çinde itâhâlar ve vahşi hayvanlar

Gökte kendisi bunlar yerine

Organik çift yıldıza var
Erkek ve dişi yıldız çiftleri.

Ki nabız gibi atıyorlar

Ve hayati naklediyorlar

İn derine en

Om mani padme hum

Uristo anes tis

allahin şerh

Medeniyetler sayıyor

Boşluk sayıyor

Ve düşünüyor varlığı birer birer dişer
madde taneleri

Tek hücreli canlılar doğuyor denizlerde

Uzken kuyu noktasında serpen mişaklı msa

Dişinaya hanet

Şişir mavi rakunide makpuz deniz

Yeni kâinatların arıyor cazibesini

İn derine in

Derine in ki boğulalı

Birbirini varlığında

Ve medeniyetleri, zaman sathına şakla

Müşfik hürdüklerini göre bütün laşu

Bir keden, bir erkek -

Huzun kusun

Tek boynuzlu eylân zöklü beyaz at
 Çagırmas huzuru bahçesine
 Gün doğmasına bir nefes kala
 Sütlük vücutlu ^{gülleri dardadır} ~~engelleri soyması~~
 Göz narini göldü yutanına
 Fer rengi ceplerini, çoğla rengi testileri
 Bir kenara bırakıp doruk kalınla
 Haruzdaki renkleri karpuzunda
 Ağaçlar peyzen bulmuş
 Göşün iştak katında vücut beyaz olukunu
 Serini cereyanla
 (Lad) baba dellarım seffafığı

Kalm kün kün

Tek boynuzlu elâ sözlü beyaz at
 Ağmas karatlarını
 Güneşi bekliyor.

Haruzdaki renkleri

Sütlük vücutlu

Güneş doğmadan yitirilecekler
 ve beyaz martılar olup
 asma bahçelere konacaklar
 olbit yama mıcaklar

Surlar

yaşımurden sonra güzel kokar
 Güneşe tapan ağaçların
 Terden yapışmış yaprakları,
 Ve yorgun toprak uyku ister.
 Serzitem benim, sen uyuma.

Haz ormanın dev örümcekleri
 Ezilmiş, ağları kopmuşlar ama
 Ağlar karışıp nemli saçlarına
 Surlardan ~~doğru~~ içine çekmeyi bilir
 Karanlıkta yürümleri. Uyuma.

Yurtuk yelkenleri, birbir direklerle
 Ölü denizde batan muzaffer güneşin
 Yüzme pesinden. Sahilde fertına durdu.
 Ormanda ürpereğin vücudunun salkımı,
 Göz pınarında ykanmas nesen parlamış.
 Kalk, uyan, hoşalım Surlara doğru.

Unutma ki bütün adalı hendesemizle;
 Dünyamız bir vakitler suak ve gençken
 Ejderleri saklandiran kudretle saklandık
 Ve sıft gölgemiz dışıkçe yıldızlara
 Yarım arayan hayat cēsür hamlelerle
 Ölümlen Surlarında gedikler açtı.

(cēsür)
 (emin?)

Gidip bakalım . Zamanın efsanevi mezarlığı
 Gediklerden hayal meyal görünüyor .
 Bak münkarız canavarların balta kemiklerine ,
 Dev nebatların kömürlü uykusuna ,
 gelecek harbin çibankı zerbına , ^{bir} alk maskesine ,
 Bak bir avuç küll olmuş tenlerimize
 Sönmüş örümcekle güneşlere , sönmüş aşkımıza .

Bu çölde karınakarsızlık yatıyor
 Uzak majikle beraber uzak istikbal .
 Fakat en derinde , ölümün ardında yaren var :
 Bozluktan maddeyi , maddeden hayati ,
 Hayattan aşkımıza şeker müknales ,
 Ne maziden ne de istikbalden korkan yaren
 Ki bekliyor yaratılmaya . Sevgilin uyuma .

Cambridge 1951 . Kânumusani

1 - Arzu

Sezerek fildisi örme kafesinde
 Cariyelerim birer buğlu fiskeye
 Kolları içine kıvrılıyorlar
 Sırtın zirvelerinde .

Zenci dilsiz çıplak esirlerim
 Soyuyor ufukta akşam günesini
~~Efancının~~ ^{Bir maselin} mermer avlulara
 Sıcak , darıtkâr açılıyor

Her akşam neden bu saatte
 Gözlerin bulanık ayakların soğuk?
 Uzun parmaklı siyahı ayakların,
 Kimi rakseder guruba karşı
 Kimi sultan iner merdivenlerden
 Bir tanesi sorukluğundan kalmadır
 Tahdimin üstünde bekler
 Bileğinde sade bir bilezik .

Bahir ormanda yılanlar parıldıyor
 Bana Şahmeranı sunsunlar
 Bir gümüş tepsi içinde .

2 - Şahmeran

İlk defa rüyama döğmüştün Şahmeran,
 Bir bahar günü ziyaya karşı ^{ışık}
 Çim sobanın sücağı gibi

- Mücerherlerin mangalında
 İki zümrüt servi

Ve yakut Allah yığılı

Cami pencereleri . - Pervazlarından

Olmanız misir püskülü saçların sarıyorda .
 Ufukta çökük bir çift göl yağmura göğün

Fezaya ağıldıkça yeşil

Rüyamda uyanıyordum

Fisıldadın :

"Seninle ülkeme inelim
Bazarağı yollardan
Mahpus ve mecut yarınalın"

Sarımsı zıfı

Eti beyaz

Yılan sultan Şahmeran

Gözlerini yum ki

Ben de karantığına öteyine

İradem susmuş, kanatların sıyah .

3- Magara

Şahmeran, üstümüzden insanlar geçiyor

Bizden habersiz

yukarıda uyuyan bütün toprak benim

Ve içinde sızılan bütün yılanlar sensin

Şahmeran, dünyaya yarınalın

Ruhumuzun korugunda .

Ölde zenden

İfritler akte

Sarhan kadın saç taşlardan

Munların sıyına sarpte

Magaranın duvarları

Şahmeran sıyret yorganelere

Dokudukları atlas yorgan bizim için

alerler incelirken ellerinde büyüyor

Kumasa yatmış serma sıyilerde mahpus

Şehzade sıyah Çin ejderleri .

Uçlarından kaldırdık

Ufukmuş yorgan

Mavisi nemmiş mevsimimiz bir deniz açıldı

Semese yekpare buç

Sathı aksisedalar

Ve inci kayıklar .

Şahmeran (denem)

4. Deniz

Sen ile bir adada yaşayış istikrarlı ^{ya} ~~istikrarlı~~ düzenli.
Hatta istinaz denizlerinde.

Adanın pertavunda bir yemin
Bir mubaddet göz bebeği

Aynı sathında sükunet

Tahrilli orman dikileri

~~Deniz~~ Halka serikler ve ^{yük} ~~ya~~ dallar ~~ark~~

Deniz gayri muntazam tepeler halinde
Kubbe yer yer karakteri anıyor

Ufkun çevresinden fışkırdı

göze kadar fışkırdı

Meddii azir boşlanır

Biz kemeldiyoruz adanıza

Fışkırdılar dağlıyor

Ufuk düşüyor ve biz usuyoruz

Biz te sudan kaleler büyüyor

Heysini estiyoruz yükselirken

Şahmeran, Şahmeran

Hamdii esna edelim

Allaha, korkunç askımıza

Armutların geniş, küpelerin uzan

Sağ omuzundan iniyorun kolunu ırpaktırak

Bizliğine dolmuş damarlarımıza sükunet

Süb hakusundan bir zarf içinden

Sarsın başın başparmağında iki parmağın arasında

~~İzmit parmağın arasında~~

Merican dezin dişlerini ararken
 Bir ikinci Şalmeran
 Büyük, sakil, aptal derler gibi
 Denizi öz mis gözbebeğine sürünür.
 Kaynar su bu ensene dolandı
 Kanun suak
 Muhtesem gözle senin der hayalini istiyor.

5. Toprak

Şalmeran sende bir günah okudum.
 Zehirlenmişsin.

Vücudum temiz bir samur oldu
 Ve bir seye pişman değilim

Sesin garip
 Sözüleüksün sarayına

Ruhum o kadar tenha ki
 Alesin biri arıyor gibi

Duyuyor musun seslerinin
 Toprak perdelerini?

Gitme Şalmeran ile verdin
 Seni ve kendini.

Yaylalar gibi ihtiyar elmacukların
 Bir sıft bulut gibi saf gözlerin
 Kılden ~~manul~~ ^{yuğrulmuş} ~~yanık~~ ruhunla,
 Ben somu gelmez nekahetimle
 Hangi devirden hangi iklimden arta kalmışsak
 O devre göçelim, o iklime.

Beni haydan kefenlere sar
 Dudaklarını hafif uykumu derin tut
 Titrigen dağolan güneş altında
 Eski mukaddes nehir olayım
 Sen iki sahilim ol gene.

Sıra dağolan bereket
 Okyanustan rüzgâr getireyim sana,
 Çölden de muhacir kavimler.

Toprağın meyvalarla ehramlarla bezensen
 Sana medeniyetin beşiği desünler
 Bana varlığın zah damarı desünler
 Serrimize vermişelim.

O gök bilir bizi mesut etmesini
 Gurubun sarabî ağzı açılır
 Mahmur kanunla sarhoş olursun
 Ben de balçığınla sabaha kadar
 Ağırlaşır uyuzurum.

Incir yaprağı gölgeleri,
 Kehlübar tenli kadınların
 Panayurlar dolusu sigliğe
 Mabet mabet sükûtin gölgeleri.

Sergilim , sahilim , kefenim ,

Bizden daha mesut olmayan bu âlem !

Hayat verdiğimiz şehirleri

Kurduğumuz gibi gömmeliyiz .

Boyunca kurbanlar yansen

Külleri savrulsun .

Seyrekle dumanlar içinden

Tabiat mavera koksun .

^{Yüksek asma bahçeler}

(Göğünde inceyezler ; ökiñtüler)

Bir cennetin tortusunu

Dök bulanık sularına .

Bana ~~med~~ varlığın zehri desinler

Sana medeniyetin mezarı desinler

Çamurunda altınlaşmış cesetleri

Aşkların hazineleri

Muhaddepe ummana sürüklerken

Sıcak ve yorgun ovalaren

Rehavetle iki yanından kayıyor

Uzak yaylalar bekleyin ardettimi

Mevsim feyzan mevsimidir .

1942/4.

Tesyi

Aşk ve dostlar II.
— X

Sana bir şey söyleyeceğim
Utanyorum

Gitmeden kalman arasında
Bir filiz bitti dün akşam
Ona bakarak bütün gece ağladım.

Tebessüm ediyorsun
Arma senden sakladım
Göz boyumun üzdiğine
Ellerini sakacak kollarım
Fazla uzun ve yabancı geliyor.
Sen eskisi gibi davran
Sakat ruhumu oksa gitmeden.

Gitmeden.
Sen gittikten sonra yere çarpacağım
Belkemigimde sivri bir taş.
Sonra diz ağrularıyla kalkarak
Ellerim cebimde
Bir suç işlemiş gibi ..

1940

Petronius'un ölümü

Ölüm şiirleri I.

Beyaz şehre nabzının kanı damla damla -
 Beyaz kolundan inen mermer yolda
 A tıye fışkıyor çıplak ağaçlar

Bu sabah zeytin gözlü cariyelerim
 Beni Hint kokularıyla öğütüler
 Öğle vakti hepsini ayad ettim
 Dümdüz uçtular soğuk bir fezda

Aksam naml indi bilmiyorum
 Lâle kadehler geçti
 Gerkin güzeller geçti
 Sütunlar yıkularda
 Kapanan cesim kapılar ..

Anladım ki sinesin seslerden
 Kılıcın rengi bir devir gelecek
 Mezarlarda zühreli olanlar gülsüzce ^{uyanacak} ^{halkın}
 * ~~Mühveslerde hayet aynalarında sinesin~~
 Ve kursun gökte ^{eyilen} ~~eyilen~~ ^{gökte} ~~eyilen~~
 Karlı ~~sahaplar~~ ^{besteler} arasında
 Serrin ^{akrepleri} ~~okları~~ ^{akrepleri} kurtulacak -

(Karlı ~~sahaplar~~)

Alkışlayamaz anladım cinnet aşrım
 Bu soluk bu ipeklesmiş eller
 Ve demin sahite zafer heykelleriyle
 Şehrim erirken beyaz akşamda
 Son kudretimle bir gülüz yaratıp
 Keştim damarlarımı -

1939.

Sen ki üstadımın soykassamam
 Efendim, padişahım

efendim, padişahım

Terledigin olur mehtap geceleri
 Zoraki bir gaydaya zizirip
 Aye zurlattigin

Küfri banyu kovarım seni
 Dürman ^{günah} kulaklarında sürterim

denen yere atlar

Derken o tembül ramlan avuçlarında
 Batak semende öyle şuburlar aşar,
 Öyle rakislar bestetersin ki
 (Yapısan, kışkırtan yaylanan ademleruma,
 Hayran, affederim,

Mehtap geceleri unutulmuş

Yuvanlak basını, masum sesini.

Boyunu gerip ^{de} hemenseme

Bir ölümlük türküsü üğüldatsam,

Kaburgalarımın ilham kışkırtan

Bozalan gövdeni koyuversem aydınlık sulara

Boğulduğum denizi tutacak

✓ Mehtab bozacak içindeki yaz güneşi

Saametinden kurtaracak talihimi.

Kurtulmak mı?

Seni kaybetmekten korktum

Mehtabımı anlamamaktan

Palyaço

Palyaço , siyah bentli palyaço
Aley etmez mi palyaço ?

O döner , incelik , biz güleriz .

O sırta kamsular kamsular
Şimşek boyunda bir topaca serpilen
Çarpuk sersem eğreti başlaremiz

— 1938

Arzu

Güneş doğsun gece yarısı
Altında ufuk siyah dumanlı bir meyva .
Gözlerimi dibeceğim
Göğün en koyu mürekkep lekesine
Oyma abanozda can şekillen
Filiş giriftliğine girmek için .

1938

Hasta dostumuz

Ornun yarasydı ufukta sehie,
Belki aske.

Gözü bambostu, dudagi karanlık.

Ervela ferahlesun diye seyrek durduk.

Schiriden getirdigimiz müjdelere
Yanan gözlerle tesekkür etti.

Soura yakledek dikenlere aldermadan

Ve bütün gün topladigimiz sükütu

~~Doktur~~ Susamı aruzlarına öktük.

Saçları yumuşadı,

Bilekleri daha incelendi.

Elleri süküta kanmamıştı ki

Göğsünde birikmiş ilham buhuve

Sezdigini tahdis ederek yükseldi.

Mumlarına tibtetti yukarlaren.

Gene bir nepote serin aldı

Ve nekahette ^{kadar nazri} ~~evvelti~~ semada

Üç dörk zahap üstü üstü sömsedi.

1944

Bir Velinin Sözleri

Kullarının çekingen dualara
Meleklerin yalınkat kavallara
Gazebini ~~teskin etmiş~~ yatıştırması
Çözüvermiş irademi.

Rabbim,

Şimdi sen de benim gibi

Sonsuz tebahhursun

Sonsuz rehavetsin.

Gelip sofama düzeltir misin?

Makasla oyar düzürür müsün

Haricem durmuş ruşuna

Süslü harflerimi Suraların?

Velinin, kasetler giyimini

Haricem gölgen akseder,

Bahçemde ay doğar bembeyaz

gönlümde beyaz güller açar.

Dişim beni sever, ben seni sevmem

ama senden de ayrılmanın

Ezan vaktinin sarabı

Kullarının uysal merttisi

Bir velinin lâubalî sözleri.

Söyle Rabbim söyle hangisi

Sen mi aşkısın, ben mi sarhosun?

Vâhdetimiz (baştan)

Azık ve dokları V

Kof kemikli cüssemize kular
Bizi uyur sanan kular konar
Biz ki senelerdir uyanmıyız
Korkarız silkinmekten
Urkütmeziz kulara

Bazen, nereden geldiği meçhul bir nusg
Doldurup kurumuş damarlara
Bir vücuttan bir vücuda geçer
Vücutlar ki bilmez biri nerde biter
Nerde başlar bir başkase
Ölüm gibi yekparedir vücudumuz

Gezer, akar, sarar kemiklerimizi
Toprak cedadımız
Hayvanî mabutların
Ağaç köklerinin, temel kayaların
Kör bereketli özü

Tasar

Ve gövdemizin koca harabesinde
Tomurcuklar, saksim filizler yeşerir

Bir an sanrıy yer kemildiyacak
 Kuslar dağıtacaklar omuzumuzdan,
 Topraktan fıskıran yeşil ilâhlar
 Bizî takdis ederek
 Bölekler yekpare gövdemizi,
 Ayıracaklar diriler gibi canlarımıza
 Tâ ki biz de diriler gibi çarpışarak
 Diriler gibi Sevisilem diriler gibi.

Ve akın akın

~~Ve bulut bulut dönen kuslar~~
 Ağzımıza korkmadan verirler
 Cennetten değil dünyadan kopardıkları
 Mevut nafakamıza .

Bir an sanrıy ki hayat .
~~Ne hayat?~~
 Hayat hayaldir haramdır bize .
 Yer kemildamesi değildir .
 İlahlar hâlâ göründüğümüz yerdedir .
 Birazdan desiler tomurcuklar
 Filizler kavrulur .
 Kudsi öz çekilip
 Döner membarına .
 Yeniden teklesen cüssemiz boyunca
 Damarlarımız aç ve kurudur .

Ne uyur ne uyamak
 Mesumdur vahdetimiz
 Ve kuslar bizî hâlâ uyuyor sanır .

Londra 1950

Serapsiz parlak çözüme
 Misafiri geldikçe büyüklerim
 Dere eti yer, sarab içeriz
 Kinyu başında bağdas kurulup ta
 Kaderden sual edilince
 Yollar asılır avcumun çizgilerinden
 Çepçevre davullar uyandır
 Firavun kadar zalim
 Musa kadar hakim büyüklerimizle
 Allaha misafiri gideriz

Tuz dağları ^{ışınları}
 ufuk bulanık bulut kan kermize
 Hable giden yolda gam görmedim

Yorulunca bulak veririm
 gözden kaybolan büyüklerim
 Tekbir getirirler hep bir ağızdan

Seslenirim seslenirim
 Hecimlerle güresen büyüklerim
 Bir ağızdan küfre baçarlar

Sonra döner beni tasurlar
 Abalara ince yünden
 gönülleri ham ipekten
 Arusları geniş
 Ecelleri asil
 İmanları umman gibidir

Rabbin huzurunda ^{ışınları} ~~şâd olurlar~~
^{şâd olurlar} ~~şâd olurlar~~
 Hemikler koran bir ved içinde
 Birbirine çarpa çarpa boş testileri
 Gülerler gülerler

^{ışınları} ~~Devletine~~ kadar gülerler
^{Devletine, katılana, getirine kadar}
 Koca kullarına eğilip te Allah
 Hak verince helkatin cinnetine
 Nasıl iftihar etmiş büyüklerimizle

katılana kadar gülerler
 Katılana kadar gülerler
 Katılana dönüp yuvarlama
 Allahın ^{korunması} yamalarının
 ve huzuru huzuru yuvarlama

yuvarlama kadar
 Allahın yamalarının da

Büyük İtikâl

Bu sabah ^{bir âhenk} içli ~~ahengini~~ bulmak için
 Üç oğlunu kurban etmiş
 Dindarlığın feryatlarını Son haykurlarını dinlemişim.

Sonra o çöplük yaylardan
 Hâlîke dinmeyen bir misra gibi
 Üç yüzlü bir mensur uydurmuşsun

Belki yaratmak için zaherimi
 Daha engin bir yalnazlığa muhtaçsün
 Daha derin bir ~~hâlîke~~ felâkete.

Yaradan sana yardım'isin mi
 Hâlîke ~~bu yüzyıldan~~ mi gönderiyor
 Bir nehirdeki ağır eserek olan
 Büyük itikâl rüzgârını?

Sevdiğin her şey
 Gurupta üç oğlunun cesetleri
 Bahtsız karın bağrunda göz yasa cennetleri
 Aziz vatanın, yamaşları kaza kaza
 Anladığın ve ağladığın zaaflarımızla
 Sıcak ~~ellilerimizle~~ ^{Tanrıya} ^{üç} ^{gün} biz dostların
 Hâlîke rüzgârına karşısında
 Hep mahkûmuyuz erimeğe

Matemin kadar sade bir âlem
 San'atin kadar olgun bir sükkût içinde
 Yaradan Hâlîke yedi sesli musorani bekliyor:

gizlenmiş, zalimsin
 Kemiklerinde ~~var~~ ilham uydulamadan
 Ona dön ve ellerine eğil ki
 Büyük itikâlin esir gundersin
 Dalgen, halkedesin

Hangi mescidin duvarlarıydı ki
 Akşam zabah ~~bedenle~~ similerdik
 Donarak, başka mescit yokmuş gibi
 Mayhoz ovalar kucağında

Azı mevsimi acher
 İstihalemizi beklerdik

Uykusuz bir safağın bütün nemikle
 Yer yer boğularak inen iman
 Sükut, mucize ve kires kokusu

Sisle meşbu mihrabdan
 Her mümin için kopan bulutlar
 Dostların örüyor kuzularını
 Redmümin

Ben yüreğimin kozası içindeyim
 Tutkunum, kararsızım

Yan pencereden baksam ~~den~~

Diinya bir fidanlıkta

Baktıkça damarlara vazıhlaşır

İncecik aze kalınları nusgunda sürfelerle

Ucu mattazıl yutkunan gonceler

Vazıhlaşır sivri sinekler

Nabze atar navi baharın

Bakar, harikulâde

Şehla vücudum ikilemede

Rahman biraz el çehre cânımdan

Kâfurlu ~~yokmuş~~ ayaklarım bulutsuz, razıyım,
 Dudaklarında hayaten peltikliği

Ben değil miyim seccadeye basan

Fidanlara anlayan

Vazıhlasan ben değil miyim?

Ceviz masanın tozunu silerken
Yer sestü ufuklar

Karda yüzen, sahile vatan,
Göllerde kalan da var

Belirsizler, konuştur bana bakte kaldılar
Başları titriyordu, setmeli
Avuçlarımla birer birer bünyüleyip
İhtiyacı tuttum

Başcağızları zifa bulsa bile
Yalnız kalır kalıyormuş biliyorum
Örümcek ağlara yiyip sarhoş olacaklar
Piyano şahalarna sarılıp hayattan korkacaklar
Yeni baştan toplanıp
~~Tatlı tatlı ölümler~~
Ölmek isteyecekler

Bazen bir damar kadar naziktir
Güneş üstünde titriyen havalar

Bir bahar gecesi değil miydi
Ariada yağın serpme sesleri
"Gelsene" diyor da sarhoş sesleri
Kulağında hala fısıltıları
"gel"^{yaklaş}, örümcek ağlara içinden
Toz mavisi gökler sana da ..."

Kurbanlar

Ayakta muntazam ve hilitliydik
 Aramızda sabit mesafeler
 Bacaklarımızdan geçiyordu
 Arzen mutturat darabane
 Bekliyorduk ehramlar gibi

Birden ufuk zıya hızıyla bilendi
 Uçtu kuleği kırık beyaz kısıraklar
 Ve umman semanın buğ dağları
 Kayar kaymaz simale,
 Hayasızca açılan hilkatin
 Işık hufresinde göğsümüzün simale
 Kalbimizin koruk meyvasını
 Hazla ısırtık acı dişlere

Simdi her birimiz birer sıra dişiz
 Hilkati örten soğuk semalarda

1940

Mahzun hükümdar

Canımı nadide bir sarap gibi eskiter
 Uç kut'anın hediyesini bekletildim.
 Bir akşam, dizlerimi öğdurttüktan sonra
 El değmemiş bir kâbus aradım.
 Tek defa görmek istediğim donmuş, gözleri büyümüşü.
 Genişledim, kemiklerime ak temeller yaslandı.

Tecellimi hâlâ merak eden varsa
 Bilin ki mahzun bir mertayım, zira
 Yarımın elinde yenilesi mumyalandım
 Ve soktan kopup düştü aşkız dizlerim.

1940

Mevut seklim .

Ölüm z'ileri ^x 111

I. Dostların ölümünü

Korktum , aradım .

Uykuma yapıyordun .

Hayatına dolanıyordun .

Güneşin lekelerinden korktum .

Çürümüş yapraklarda aradım .

Boston kuyularından çıkabilseydin diye

Bayat sulara taş attım :

Gözler dezildi , münnekkepli , sütli .

Mevut seklim , neredesin ?

Kubbeden sarkan hasta güneş .

Dostlarının kurumuş kolları .

Unutmadım ,

Onu henüz aramadığım seneler

Kollarımız zeffaf nebatlarda

Yezil sular akan bahçelerde .

Gözlerimiz güneş gibi uhhatlıydı .

Kollarımız . Gözlerimiz .

Onu siziz bulacaktım

Dua ettim ki ölümünüz onu yaratsın

Çürüyen dünya onu yaratsın

Ve kubbenin dışında karuzayın

Mevut seklime

Fasihlessin nefesi

kyung Şaklesiz ona geçsin

Şeffaflaşsin teni

Aydenlansın damarları

Ve yezil sulara aksetsin

Mevut sözleri .

II . Onun ölümü

Guruba nıgamam
 Kurumus kollar üstünde o var
 Başluğa ~~Fazla~~ sarkıyor
 Karnı batmış çürük yapraklara
 Göz bebekleri akmış, yeşil sular gibi
 Gırtlığında yumuşak lokunalarla
 Hayatımı heceliyor
 Nefes alırsam
 Cezir ve meddimi
 Meyus aşkime
 Ona temastan korkumu
 Korkuma sarılmamı
 Onun sarıldığı gibi
 Dostların kurumus kollarına .

Sarkozum, bitkinim .

Mevut zeklinin

Kahır ~~ısır~~, kablettarihi büyüsi, ^{ezici, yitirdi büyü} ^{iptidar büyü} ^{ya, tarih ömür}

(Kahır)

Cimle bilmiyen sözleri,

Gövdemle sallanan

Düzen, dolan, yına yatan

Batamıyan heceleri

Dudajına doğru sürüneyim

Ve dinleyim

~~Fan~~ Tira guruba karsı

gurubun yarattığı

Bu hasta ebülheol

guruştan fazla yazıyamaz

Ölümü çürük yapraklar içinde

Dostların kurumus kolları ucunda

Kurularında açılan gözler dibinde

Ve utmah kubbe altında bekliyor ^{Birden mında akıllar bulandı}

Bitap ses yeşil sularda aksetmeyecek !

Gurubun kabbiyle beraber

Kesiliyor, seyrekleşiyor, sızılıyor.

Bütün ömrümce beklediğin mevut sözleri

Dinleyim, ezberleyim, tekrarlayım

Belki bir gün anlar da
 Dönerim yeşil sular akan bekseme
 Bulurum dostlarım
 Belki bir gün yazarım
 Korkmadan aramadan .

1949

Viranenin sahibi

Can evimde kiracıydim
Nasibimin hursuzuydum
Yüreğinden vurulup
Atıldım bu viraneye
Ki belki de bahçesindedir.

Uzgun kör dağlara doğru
Dağların altında ölüm hapishanesi (ziindanlar)

Kanım boyar dikenlerini
Susamış cam kırıklarını,
Sıcak nefesim yumuşatır
Taşlı akrepli toprağını
Ki belki de toprağındır.

Can evimden kovulmuş,
Nasibimden mahrum,
Artık bileyim ki
Bu virane benimdir.

Erek ~~âşıkım~~ bahçeme
Bahçem ~~âşık~~ dağlara
Ölüm bana ~~âşık~~.

— Cambridge 1950.

7
Bazı günler olur.

Bazı ^{mükemmel} ~~akadik~~ günler olur
Cihane Allah yaratmıştır.
Nizam ve âhenk billürüdür,
Ebedîdir, manası vardır.

gün olur (ki)

Bazı dost günler olur dünya
Havvanın kopardığı elma
Kadar insanın öz malıdır.
Tarihîdir, hayatı vardır.

Fakat şu günler bu âlem
Ne insanındır ne Allahın.
Bilin boşluktan koptuğuna
~~Silken~~ ^{Bogor} ilâhî nizamına
~~Bogor~~ ^{Silken} beşerî tarihini.
Sebepsiz, kadersiz, yaratıcı
Kendi kendini, hayal ~~korur~~ ^{eder},
Can çekizir kendi kendine.
O günler birbirinden korkar
Allah, tabiat ve insanlar.

— Cambridge 1950

Asrın dağladığı vücudunda nihayet durulan
 Kaş nesildir çalkanmış bulanmış ruhudur,
 Asyanın sirtında bir yaradan ibaret,
 İnsan değil, şehresiz sürenin bir ferdi,
 Yanmış pasavralar içinde ihtilâçlarla
 Uğursuz toprağına son defa sarılan
 Burusuk yüzlü Uzak Şarkle ...
 Görmediği, kestirtmediği Tarihini gergedan burnu
 Boynuzlayıp çarpmış sürük vücudunu
 Harbin çıplak kayasına.

Körünün dökülen dişleri arasından
 Büyük Sözlerin iğrenç kokusu,
 Sürenin sesleri içinden geberen hayvanların
 Sıcak bir kuyun tiz işığı.
 Tarlada belkemiği çökmüş kara sapan,
 Çukursuz kuyunun başında
 Deli gözlü yarınlara hayretle bakan
 Bir demet bazağıın altın tüyleri.

Zifirli karabeden süzülüyor
 Mevzun dumanlar şeklinde
 Can çekisen askerini sayısız ecdade
 Bir müddet gökte süründükten sonra
 Etrafında yer alıp el bağlıyorlar.
 Asyanın ezeli köylü askeri
 Meburü bir ömrün en sonunda
 Kanıyla azabıyla ödüyor torçlarını
 Ruhunu teslim almaya gelen ecdadına.

Gökte sihirli bir yazı var
Müsfik bir fırsatla çizilmiş gibi
Sökmeğe çalışıyor.
Derken, sebeptiz izkenesine, bedava ömrüne,
Kör Tarihe mana veren bu yazı
Ecdadının gölgeleriyle aksediyor
Artık durulan yorgun ruhunun
Okunaklı berrak havuzunda.
Ve göçüyor ümmî asyale
Göçüyor sevinçler içinde
Okuyup kendi imzasına.

—
Londra 1950 Râimne vvel

Boğaziçi Üniversitesi

Arşiv ve Dokümantasyon Merkezi

Kişisel Arşivlerde İstanbul'da Bilim, Kültür ve Eğitim Tanıtı

Feza Gürsey Arşivi

FGABIO0400301